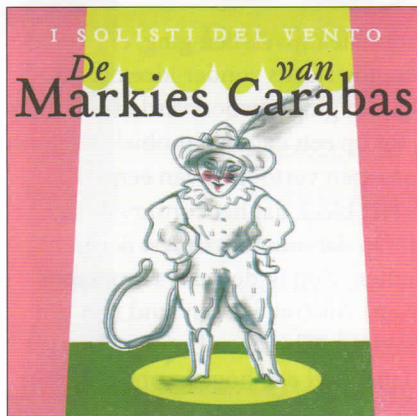

Cd-besprekingen

De Markies van Carabas. Muziek Robert Groslot. I Solisti del Vento o.l.v. Francis Pollet, tekst Herman Mariën, verteller Warre Borgmans. ISRO6368. Een sprookje, altijd fijn. Vooral als het op een geestige manier herschreven is en meermalen de mondhoeken laat krullen. Mariëns versie van *De gelaarsde kat* is niet echt geschikt voor jonge kinderen. Twaalfjarigen en ouder kunnen de woordgrapjes beter waarderen en raken minder afgeleid door het Vlaamse accent van de smeugig vertellende en iets minder, doch functioneel zingende Warre Borgmans.

De muziek van Robert Groslot is aangenaam, lineair gedacht en wekt associaties op met Stravinsky's *Sacre* en *l'Histoire du Soldat*. Net als je je begint af te vragen hoe dit sprookje ook al weer afloopt, omdat de in vele varianten terugkerende melodie ietwat begint te vervelen, komt er leven in de brouwerij door de toverkunsten van de reus en daarmee nieuw thematisch materiaal voor I Solisti. Dit ensemble klinkt geweldig. Zowel de combinatie van de instrumenten als de timing en het samenspel zijn een feest om naar te luisteren. Hoewel het label pretendeert de blaasmuziek te promoten, zijn de andere instrumenten minstens zo belangrijk voor een gevarieerd en kleurrijk geheel. Kijk voor een impressie op: www.isolistidelvento.be

Marion Schopman

Vibes! Francien Post fluit en Judith Jamin harp. AL-130415.

Een aangename verrassing is deze cd van Francien Post en Judith Jamin met bekend en minder bekend repertoire voor fluit en harp, geschreven tussen 1816 en 1957 door Spohr, Jongen, Andriessen, Saint-Saëns en Persichetti. Het betreft een live-opname van een concert op 15 april vorig jaar. Er wordt bewonderenswaardig gaaf gespeeld, het duo laat uitstekend samenspel horen en Francien Post heeft een kleurrijk, zingend geluid in de verschillende registers. Mooi om te horen dat zij echt risico's durft te nemen. Het meest geboeid was ik door de meeslepende uitvoering van het *Intermezzo* van Hendrik Andriessen uit 1950 en van de achtelige *Serenade No. 10* uit 1957 van Vincent Persichetti. De opname klinkt uitstekend. Een puntje van kritiek: aan het hoesje had wat meer aandacht besteed kunnen worden. Naast de biografie van de beide musici had ik graag enige achtergrondinformatie over het opgenomen repertoire gezien. Bovendien mist op het inlegvel de vermelding van het achtste deel van Persichetti's *Serenade*, Vivo. Dat is wat slordig, maar gelukkig ontbreekt dit deel niet op de cd. Al met al heeft dit Nederlandse duo een prima cd afgeleverd met boeiend, afwisselend repertoire, een aanrader voor de liefhebber van fluit/harp muziek.

Ignaz Pleyel Symphonies Concertantes, Bassoon Concerto. Hanno Dönneweg fagot, Radio-Sinfonieorchester Stuttgart des SWR o.l.v. Johannes Moesus. M.m.v. o.a. Gaby Pas-Van Riet fluit. 2 cd's cpo 777 606-2.

Bij de naam Pleyel denken wij vandaag de dag als eerste aan de bouwer van klavierinstrumenten en aan de componist van didactische werken. Toch was deze Ignaz Josef Pleyel (1757-1831) in zijn tijd een van de populairste componisten. Toen Pleyel in het seizoen 1791-1792 in navolging van zijn vroegere leraar en vriend Haydn in Londen concerten met eigen werk leidde, had hij zoveel succes met zijn concertante symfonieën dat Haydn zich zelfs verplicht voelde ook een dergelijk werk te schrijven: de *Concertante Symfonie Hob. 1:105*. In twee van de drie opgenomen *Symphonies Concertantes* van Pleyel maakt de fluit deel uit van het solistenensemble. Er wordt een overtuigend pleidooi gehouden voor deze muziek, al is het wel begrijpelijk dat de werken in de loop van de tijd wat in de vergetelheid zijn geraakt. Componist Pleyel mist toch de diepgang van voorganger Haydn en opvolger Beethoven. Er wordt op deze opname muzikaal en, mede door de soms hoge tempi, virtuoos gemusiceerd, waarbij naast fluitiste Gaby Pas-Van Riet ook hoboïste Anna Angerer overtuigt.

Bart Schmittmann